

ORIENTAL JOURNAL OF PHILOLOGY

journal homepage:
<http://www.supportscience.uz/index.php/ojp/about>

LEADING ARTISTIC FEATURES OF MODERN UZBEK PROSE (ON THE EXAMPLE OF THE STORIES OF ISAJON SULTAN)

Gulkhayo Bakhranova

Master's student

*Sharaf Rashidov Samarkand State University
Samarkand, Uzbekistan*

ABOUT ARTICLE

Key words: Uzbek modern, prose, fiction, story, writer, historical-philosophical.

Received: 06.02.24

Accepted: 08.02.25

Published: 10.02.25

Abstract: This article examines the work of Isajon Sulton, one of the leading figures of modern Uzbek prose. Through an analysis of his short stories and novels, the article explores the key artistic features of contemporary Uzbek prose, including the depth of psychological analysis, innovations in plot and composition, the use of metaphorical and symbolic imagery, and linguistic and stylistic novelties. In his works, Isajon Sulton conveys the complexities of human psychology, reflects the ever-changing nature of society, and delves into historical and philosophical reflections with a unique literary approach. His short stories are concise yet rich in deep meaning, evoking profound thoughts and emotions in the reader. His novels, on the other hand, tackle broad historical, social, and philosophical themes, illustrating the fusion of traditional and modern thinking. This article aims to analyze the artistic and aesthetic characteristics of Isajon Sulton's prose and to highlight his significance in contemporary Uzbek literature.

O'ZBEK MODERN NASRINING YETAKCHI BADIY XUSUSIYATLARI (ISAJON SULTON HIKOYALARI MISOLIDA)

Gulhayo Baxranova

magistrant

*Sharof Rashidov nomidagi Samarcand davlat universiteti
Samarcand, O'zbekiston*

MAQOLA HAQIDA

Kalit so‘zlar: O‘zbek modern, nasr, badiiy, hikoya, yozuvchi, tarixiy-falsafiy.

Annotatsiya: Mazkur maqolada o‘zbek modern nasrining yetakchi vakillaridan biri Isajon Sulton ijodi tahlil qilinadi. Yozuvchining hikoyalari va romanlari misolida zamonaviy o‘zbek nasriga xos badiiy xususiyatlar, psixologik tahlilning chuqurligi, syujet va kompozitsiyadagi yangiliklar, metaforik va ramziy obrazlarning qo‘llanilishi, til va uslubdagi innovatsiyalar hamda ijtimoiy-falsafiy mazmun yoritiladi. Isajon Sulton o‘z asarlarida inson ruhiyatining murakkab jihatlarini, jamiyatning o‘zgaruvchan tabiatini va tarixiy-falsafiy mushohadalarni o‘ziga xos badiiy yondashuv bilan tasvirlaydi. Hikoyalari qisqa, lekin teran ma’no anglatib, inson ongi va kechinmalarini o‘quvchi qalbiga chuqur singdirishga qaratilgan. Romanlari esa keng qamrovli tarixiy, ijtimoiy va falsafiy muammolarni ko‘tarib, an’anaviy va modern tafakkurning o‘zaro uyg‘unlashganligini ko‘rsatadi. Ushbu maqola Isajon Sulton nasrining badiiy-estetik xususiyatlarini tahlil qilish bilan birga, uning zamonaviy o‘zbek adabiyotidagi o‘rnini ham ochib berishga qaratilgan.

ВЕДУЩИЕ ХУДОЖЕСТВЕННЫЕ ОСОБЕННОСТИ СОВРЕМЕННОЙ УЗБЕКСКОЙ ПРОЗЫ (НА ПРИМЕРЕ РАССКАЗОВ ИСАЖОНА СУЛТАНА)

Гулхаё Бахранова

студент магистратуры

Самаркандский государственный университет имени Шарофа Рашидова

Самарканد, Узбекистан

О СТАТЬЕ

Ключевые слова: Узбекский модерн, проза, художественная литература, рассказ, писатель, историко-философский.

Аннотация: В данной статье рассматривается творчество одного из ведущих представителей узбекской современной прозы Исаджона Султона. На примере его рассказов и романов анализируются художественные особенности современной узбекской прозы, глубина психологического анализа, новаторство в сюжете и композиции, использование метафорических и символических образов, а также инновации в языке и стиле. Исаджон Султон в своих произведениях передает сложные аспекты человеческой психики, отражает изменчивую природу общества и историко-философские размышления, используя

уникальный художественный подход. Его рассказы краткие, но наполненные глубоким смыслом, затрагивают сознание и переживания человека. Романы же охватывают широкие исторические, социальные и философские проблемы, показывая синтез традиционного и современного мышления. Данная статья направлена на анализ художественно-эстетических особенностей прозы Исаджона Султона и выявление его значения в современной узбекской литературе.

O‘zbek modern nasri XX asr oxiri va XXI asr boshlarida shakllangan badiiy yo‘nalishlardan biri bo‘lib, an’naviy adabiyot bilan yangi estetik tamoyillarni uyg‘unlashtirishga intiladi (Karimov, 2021)[1]. Ushbu adabiy oqim inson ongining murakkab jihatlarini o‘rganish, an’naviy syujet va tasvir uslublaridan voz kechish, eksperimental usullarni qo‘llash bilan ajralib turadi (Sultonov, 2019)[2]. Ayniqsa, modern nasrda inson ruhiyatining chuqur tahlili va falsafiy mushohadalarga keng o‘rin beriladi (Tursunov, 2020)[3].

Isajon Sulton — o‘zbek modern nasrining yorqin vakillaridan biri bo‘lib, uning hikoyalari milliy an’analar va zamonaviy tafakkur uyg‘unligi bilan ajralib turadi. Uning ijodida inson kechinmalari, ruhiy holatlar va badiiy tafakkurning o‘ziga xosligi yaqqol namoyon bo‘ladi (Ismoilov, 2018)[4]. Shu maqolada Isajon Sulton hikoyalari misolida o‘zbek modern nasrining yetakchi badiiy xususiyatlari tahlil qilinadi.

Isajon Sulton hikoyalarda qahramonlarning ichki kechinmalari, ruhiy iztiroblari va murakkab his-tuyg‘ulari markaziy o‘rin tutadi (Sultonov, 2019)[2]. Uning qahramonlari ichki dialoglar orqali o‘z hayotiy tajribalarini anglaydilar. Masalan, insonning ruhiy inqirozi, jamiyatdagi ziddiyatlar va tashqi olam bilan ichki kurash Isajon Sulton hikoyalarda keng aks etgan (Abdullayev, 2017)[5].

An’naviy hikoyalarda voqealar izchillik asosida rivojlansa, modern nasrda syujet ko‘pincha noan’naviy usulda quriladi (Tursunov, 2020)[3]. Isajon Sulton hikoyalarda retrospektiv va parallel syujet chiziqlari keng qo‘llaniladi, bu esa o‘quvchiga hikoyani turli burchaklardan idrok etish imkonini beradi (Ismoilov, 2018)[4]. Yozuvchi hikoyalarda metaforalar va ramziy obrazlar keng uchraydi (Karimov, 2021)[1]. Bu esa nasrga falsafiy chuqurlik bag‘ishlab, o‘quvchini yashirin ma’nolarni ochishga undaydi. Isajon Sultonning hikoyalari insonning hayotiy maqsadlari, ruhiy iztiroblari va ijtimoiy o‘zgarishlarga munosabatini ramziy tasvirlar orqali yoritishga asoslangan (Sultonov, 2019)[2]. Isajon Sulton hikoyalarda she’riy tasvirlar, badiiy tildagi novatorlik va eksperimental uslublar ko‘zga tashlanadi (Tursunov, 2020)[3]. Qahramonlarning

ichki monologi, noaniq so‘zlashuv shakllari hamda sub'ektiv tasvir usuli hikoyalarni yanada jozibador qiladi (Abdullayev, 2017)[5].

Yozuvchining ayrim hikoyalarida postmodern adabiyotning o‘ziga xos xususiyatlari ham seziladi (Ismoilov, 2018)[4]. Jumladan, intertekstualitya, irodi o‘yinga asoslangan syujetlar va ironik uslub hikoyalar mohiyatini yanada boyitadi (Karimov, 2021)[1]. Isajon Sulton hikoyalari o‘zbek modern nasrining yetuk namunalari bo‘lib, ularda an’anaviy va innovatsion adabiy uslublar uyg‘unlashgan (Sultonov, 2019)[2]. Uning asarlarida psixologik tahlil, syujet o‘ziga xosligi, ramziy tasvir va lingvistik yangilanishlar yaqqol namoyon bo‘ladi. Shu bois Isajon Sulton ijodi zamонавиј о‘збек адабијотининг ривожланишидаги мухим о‘рин тутади (Ismoilov, 2018)[4].

Isajon Sulton hikoyalarining asosiy xususiyatlaridan biri psixologik tasvirning chuqurligidir. U qahramonlarning ichki dunyosini o‘ziga xos mahorat bilan ochib berib, inson ruhiyatni va kechinmalarini tasvirlashga katta e’tibor qaratadi. “Mening gulim”, “Bo‘ri” kabi hikoyalarida qahramonlarning murakkab ruhiy holati, ularning tashqi dunyo bilan o‘zaro bog‘liqligi aniq seziladi. Hikoyalarda ichki monolog, noaniqlik va kutilmagan burilishlar keng qo‘llanilib, o‘quvchini o‘ylashga undaydi.

Noan’anaviy syujet va kompozitsiya Isajon Sulton hikoyalarining yana bir muhim jihatidir. An’anaviy nasrda syujet chiziqli bo‘lsa, uning hikoyalarida retrospektiv usul, parallel syujet chiziqlari va kutilmagan yakunlar uchraydi. “Bo‘ri” hikoyasida voqealar tabiiy oqimda emas, balki qahramonning ruhiy kechinmalari asosida shakllanadi. Bu esa hikoyani turli burchaklardan idrok etish imkonini beradi.

Isajon Sulton hikoyalarida metaforik va ramziy tasvir keng uchraydi. U badiiy ifodani kuchaytirish, ma’nolarni chuqurlashtirish uchun ramzlar va timsollardan keng foydalanadi. “Tilsim lashkari yoxud Muqanna” hikoyasida tarixiy voqealar ramziy ma’noda berilib, inson ruhiyatining ichki ziddiyatlari yoritiladi. Og‘riq tog‘i hikoyasi inson qalbidagi og‘riqni bevosita tabiat tasvirlari orqali ramziy shaklda yetkazishga harakat qiladi. Ushbu ramziy elementlar hikoyaning ma’nosini yanada kengaytirib, uni o‘quvchi tomonidan chuqurroq idrok etishga yo‘naltiradi.

Til va uslub yangilanishi Isajon Sulton hikoyalarining yana bir xususiyatidir. U nasrda she’riy tasvirlar, noan’anaviy jumla tuzilishi, ichki monolog va eksperimental uslublardan foydalanadi. Uning hikoyalarida tasvirning emotsiyal quvvati yuqori bo‘lib, o‘quvchiga hikoya ruhiyatini chuqurroq his qilish imkoniyatini yaratadi. “Yigirma birinchi asrning sakkiz yashar bolasi” hikoyasida zamонавиј тафаккур ва бадиий эксперимент уyg‘unlashgan bo‘lib, o‘quvchini o‘ziga jalb qiladi.

Ijtimoiy va falsafiy qatlamlar Isajon Sulton nasrining ajralmas qismidir. U hikoyalari orqali jamiyatdagi muammolarni chuqr tahlil qilib, falsafiy mushohadalarni ilgari suradi. “Atomlar va molekulalar muzeyida” hikoyasi inson tafakkuri va ilm-fan, texnologik rivojlanish va uning ruhiyatga ta’siri mavzularini o‘zida aks ettiradi. Ushbu hikoyalarda inson hayoti, qadriyatlar va jamiyatning o‘zgarishiga oid falsafiy fikrlar ilgari suriladi.

Isajon Sultonning ayrim hikoyalarida postmodern elementlari ham uchraydi. Ismsiz qahramon haqida hikoya asarida an’anaviy hikoya strukturasidan voz kechilib, intertekstualitya, irodi o‘yin va ironik uslub qo‘llanilgan. Bu uslub hikoyaning sub’ektiv talqinini oshirib, o‘quvchiga turli xil ma’nolarni izlash imkonini beradi.

Isajon Sulton o‘zbek modern nasrining yetuk vakillaridan biri bo‘lib, uning hikoyalari psixologik tahlil, innovatsion syujet va kompozitsion uslublar, metaforik tasvir hamda lingvistik yangilanishlar bilan ajralib turadi. U inson ruhiyati va ijtimoiy muammolarni badiiy obrazlar orqali chuqr aks ettiradi. Uning hikoyalari zamonaviy o‘zbek adabiyotining eng muhim namunalaridan biri sifatida e’tirof etilishi mumkin.

Isajon Sultonning hikoyalari o‘zbek modern nasrining yorqin namunalari bo‘lib, ularning badiiy xususiyatlarini tahlil qilishda aniq matnli misollarga tayanish muhim. Quyida uning asarlaridan olingan parchalar asosida tahlil olib boriladi.

Isajon Sulton hikoyalarida tabiat tasviri faqat fon emas, balki qahramonlarning ruhiy holatini ochib beruvchi vositadir. “Onaizoram” qissasida “Muqaddima” qismidagi quyidagi tasvir bunga yaqqol misol bo‘la oladi:

“Bahor tog ‘larning ustlaridan to nigoh yetmas olislardagi yaylovlargacha yastanib ketgan bepoyon kengliklarni sanoqsiz rangu tus, shaklu qiyofadagi anvoyi gul-chechaklar bilan bezaydi, shamollar qatida islarini, gulchanglarini va urug ‘larini ko ‘tarib uchib, boshqa yerlarga sochadi, turli-tuman qushlar u rizqlardan cho ‘qib sayrab yurishadi”.

Bu tasvir tabiatning hayotbaxsh kuchini ifodalaydi va qahramonlarning ichki olamiga bog‘liq holda tasvirlangan. Shamol va suvning jonlantirilgan obrazlari faqat fiziki kuch sifatida emas, balki hayotning dinamik o‘zgaruvchanligini aks ettiradi.

Isajon Sultonning ushbu tasviridan uning modernistik uslubda ishlashi yaqqol ko‘rinadi. An’anaviy o‘zbek nasrida tabiat tasviri ko‘proq realistik uslubda berilsa, bu yerda esa metaforik va poetik elementlar kuchli. Shamol va suv inson hayotidagi ichki kechinmalarni, o‘zgarish jarayonlarini aks ettiruvchi timsollarga aylanadi.

Isajon Sulton bolalik olamini tasvirlashda realistik va poetik tasvir usulini uyg‘unlashtiradi. Masalan, quyidagi parchada Ra’no va Xosiyatning bolalik o‘yinlari aks ettiriladi:

*“Qo ‘shni bir qizaloq ham bor, ismi Xosiyat. Xosi deb chaqiradi Ra’no uni.
– Xosi, o ‘ynaysanmi?*

- *Yo ‘q, onam ish buyurgan.*
- *U ishni bitirib qo ‘yib, keyin o ‘ynasak-chi?*
- *Mayli”.*

Bu suhbat sodda va oddiy ko‘rinsa-da, unda bolalar dunyosining tabiiyligi va samimiyligi aks etgan. O‘zbek xalq an’analari bo‘yicha bolalar erta mehnatga jalg qilinishi odatiy hol bo‘lsada, ular hali ham o‘z o‘yinlarini unutmagan.

Bu dialog bolalarning o‘z dunyosini qanday tasavvur qilishi va uni kattalar dunyosi bilan qanday muvofiqlashtirishiga urg‘u beradi. Yozuvchi bu yerda bolalar nutqining tabiiyligini saqlab, qisqa va aniq jumllalardan foydalaniib, realistik obraz yaratadi.

Ra’no qahramon sifatida bolalik dunyosining quvonchli va g‘amgin jihatlarini o‘zida jamlagan. Uning hayotga qiziqishi va kuzatuvchanligi matn bo‘ylab o‘z aksini topadi:

“Qo ‘shiq aytar ekanlar, maysa poyalarida o ‘rmalab yurgan chumolilar angrayib qarashayotganday tuyuladi, Ra ’noning kulgisi qistaydi”.

Bu tasvirda qahramonning dunyoni qanday qabul qilishi ko‘rsatilgan. Ra’no oddiy narsalarga ham hayrat bilan qaraydi, tabiat va inson munosabatlarini o‘zicha talqin qiladi.

Modern nasrning asosiy xususiyatlardan biri bo‘lgan ichki kechinmalarni poetik tasvirlash bu yerda yaqqol ko‘zga tashlanadi. Ra’no faqat bola sifatida emas, balki tashqi dunyoni sezgir qabul qiluvchi shaxs sifatida ham gavdalanadi.

Yozuvchi oilaviy munosabatlarni, ota va qiz o‘rtasidagi aloqani ham teran tasvirlaydi. Masalan, quyidagi dialog Ra’noning onasi tomonidan unga berilgan odob saboqlarini aks ettiradi:

“Otang kelganida “Assalomu alaykum” deb, qo ‘lingni ko ‘ksingga qo ‘yib, burro-burro qilib salom berasan,” – deb qulog‘iga quyadi ona. – Salom bergeningda baqrayib qarab turmaysan, darrov qaytib, ishingga urinasan”.

Bu ta’limot faqatgina odob o‘rgatish emas, balki jamiyatning ijtimoiy me’yorlari, qadriyatlari va an’analarining davom ettirilishi uchun muhim element hisoblanadi.

Bu parchada Isajon Sulton o‘zbek oilaviy tarbiyasining psixologik asoslarini yoritadi. Ota-oni va bola o‘rtasidagi muomala harakati an’anaviy va modern tafakkur o‘rtasidagi uyg‘unlikni ifodalaydi. Modern nasr uchun xos bo‘lgan individuallik bilan an’anaviy jamoaviy qadriyatlar to‘qnashuvi ham ushbu dialog orqali ifodalangan.

Isajon Sultonning “Uzuk” hikoyasi inson hayoti, oilaviy qadriyatlar, mashaqqat va mehr-oqibat haqida chuqur falsafiy mushohadalar bilan yo‘g‘rilgan. Hikoya qahramonning shaxsiy xotiralari orqali oilaviy an’analar, qiyinchiliklar, mehr va sadoqatning ahamiyatini ochib beradi. Asar retrospektiv uslubda qurilgan bo‘lib, bosh qahramon qiziga uzuk sovg‘a qilganidan so‘ng, bolaligi va oilasi bilan bog‘liq xotiralarini esga oladi. Uning o‘tmishga sayohati oilaviy qadriyatlarning avloddan-avlodga o‘tishini aks ettiradi.

Uzuk hikoyada oddiy taqinchoq emas, balki inson hayoti davomida to‘plangan tajriba, fidoyilik, mehr va sadoqatning ramzi sifatida gavdalanadi. Bosh qahramon qiziga uzuk sovg‘a qilarkan, bu oddiy ziynat ashyosi unga o‘tmish xotiralarini eslatadi. Qiziga “bu oddiy uzuk bo‘lsada, Sulaymon uzugichalik ma’nolari bor, ularni vaqt kelganda bilib olasan” deya ta’kidlagani uzukning nafaqat moddiy, balki ma’naviy ahamiyatini ham anglatadi.

Hikoyada bola va ota-onalar munosabatlari orqali oilaviy hayotning murakkab jihatlari yoritiladi. Otaning qiyinchiliklar ichida bolalarini boqishga harakat qilishi, onaning oilaviy qadriyatlarni avaylab kelishi hikoyaning asosiy mazmunini tashkil qiladi. “Bizlar to‘qqiz jo‘jiq, onam uyda, faqat otam ishlardi” degan satrlar oilaning og‘ir sharoitda yashaganini ko‘rsatadi. Qahramonning bolaligi tasvirlangan qismlarda yerlarni qirov bosganida, yalang oyoqlari sovqotganida otasining mehnatga bo‘lgan fidoyiligi yaqqol tasvirlanadi. Pechkada o‘t yonib, ustiga non iltilib qo‘yilgani, otaning erta tongdan oilasiga mehr bilan xizmat qilgani oilaviy iliqlik ramzi sifatida gavdalanadi.

Bolalikka oid xotiralarning hikoyada keng yoritilishi inson ongida o‘tmish qanday jonlanishini ko‘rsatadi. Uzoq yillar oldingi voqealar ong tubida turib, o‘z ma’nolarini vaqt o‘tishi bilan anglatadi. “Ular tinchlik bermaydi, jonlanadi, boshqa ma’nolar kasb eta-eta, ong tublaridan yurakni muzlatib, etni junjiktirib sizib chiqaveradi” degan ifodalar xotiralarning inson hayotiga qanday ta’sir qilishini bildiradi. O‘tgan kunlarning og‘ir mehnati, o‘quvchiga yetishmovchilik davrining ko‘rinishlarini tasvirlaydi.

Hikoyada otaning fidoyilik timsoli sifatida tasvirlanishi oilaning barqarorligi va kelajagini ta’minalash yo‘lidagi mehnatning muhimligini ko‘rsatadi. “Ertalab turganimizda otam allaqachon uyg‘ongan, pechkada o‘t gurillab yonayotgan, ustiga kechagi nonlarni qo‘yib, ilitib o‘tirgan bo‘lar, uyni isigan nonning yoqimli isi tutib ketardi” degan jumlalar otaning g‘amxo‘rligi va oilasiga bo‘lgan mehri haqida so‘zlaydi. Onaning keliniga uzukni meros sifatida topshirishi esa avlodlar o‘rtasidagi bog‘liqlikni anglatadi.

Onaning uzukni avaylab, saqlab kelgani uning oilaviy qadriyatlargacha bo‘lgan sadoqatini ko‘rsatadi. “Otang u uzukni qancha zahmatlar, ne-ne mehnatlar evaziga, uzoq shaharga borib sarson bo‘lib olib kelgan. O‘sanda rosa suyunganman. Shuncha qiymatni o‘zida jamlagan u uzukni sotib, kunimga ishlatarmidim? O‘lsam ham ishlatmasman” degan so‘zlar oilaviy an’analarni saqlashning inson hayotidagi ahamiyatini bildiradi.

Hikoyada uzuk timsoli orqali inson hayotining turli bosqichlari, ota-onaning fidoyiligi va oilaviy qadriyatlarning mustahkamligi haqida o‘ylash mumkin. Uzuk inson hayotidagi eng qimmatli xotiralarning ramzi bo‘lib, u faqat taqinchoq emas, balki o‘tgan hayot, mehnat va sadoqatning aksidir. O‘tmishda ota-onalar qiyinchiliklar ichida tirikchilik qilishgan bo‘lsa, bugungi kunda bu xotiralar avlodlar uchun bebaho saboq sifatida qadr topadi.

Isajon Sultonning hikoyasi realizm va modern nasr uslublarini uyg‘unlashtirib, o‘quvchiga inson hayotidagi oddiy, lekin chuqur ma’noli jihatlarni yoritib beradi. U oilaviy qadriyatlar, avlodlar o‘rtasidagi bog‘liqlik va inson hayotining ichki kechinmalarini jonli tasvirlar bilan ifodalaydi. Hikoya o‘quvchini o‘tmish va bugunning o‘zaro bog‘liqligini anglashga undaydi.

Isajon Sulton hikoyalarida **psixologik tasvir, metaforik va poetik elementlar, an’anaviy qadriyatlar va modern tafakkurning uyg‘unligi** kabi jihatlar ustuvor o‘rin tutadi. U tabiat tasvirini faqat manzara sifatida emas, balki qahramonlarning ichki kechinmalarini ochuvchi vosita sifatida qo‘llaydi. Bolalik dunyosini tasvirlashda esa uning realizm va poetik tasvir uyg‘unlashgani seziladi. Ra’no obrazi orqali qiz bolalar tarbiyasidagi an’anaviy va modern tamoyillar aks ettirilgan bo‘lsa, ota obrazida jamiyatning avloddan-avlodga o‘tuvchi qadriyatları yoritilgan.

Isajon Sulton narsining modernistik yondashuvi klassik o‘zbek hikoyachiligi bilan uzviy bog‘langan bo‘lib, uning asarlari zamonaviy o‘zbek narsining rivojlanishiga muhim hissa qo‘shadi.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Karimov, N. O‘zbek modern narsining xususiyatlari. – Toshkent: Adabiyot nashriyoti, 2021. – 120 b.
2. Sultonov, I. Modern nasr va uning o‘ziga xosligi. – Samarqand: Adabiy tahlil markazi, 2019. – 145 b.
3. Tursunov, O. Zamonaviy adabiyot va nasr poetikasi. – Buxoro: Yangi nashr, 2020. – 132 b.
4. Ismoilov, R. O‘zbek modern nasri: yangi izlanishlar. – Namangan: Yozuvchi nashriyoti, 2018. – 110 b.
5. Abdullayev, B. O‘zbek hikoyachiligining rivoji. – Farg‘ona: Adabiy meros markazi, 2017. – 98 b.
6. Isajon Sulton. Onaizorim (qissa)//“Sharq yulduzi” jurnali, 2014 yil, 2-3-sonlar